מאור ושמש — רמזי הושענא רבה

כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי. שום תשים עליך מלך וגו' והי' כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר וכו'. ראוי לשים לב הלא התורה היא נצחית ואיך שייך מצוה זו עתה בגלות המר ובפרט שהרמב"ם ז"ל חשב אותה בין התרי"ג מצות גם קשה הלא כששאלו מלך בימי שאול הוכיחן שמואל על ששאלו שלא כהוגן וא"כ איך אמר הכתוב ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי וכי תעלה על הדעת שהתורה. תכתוב על ישראל לומר שישאלו שאלה בלתי הגונה. גם מה שאמר הכתוב וכתב לו את משנה התורה הזאת ג"כ אינו מובן מפני מה דווקא משנה תורה וחז"ל דרשו מזה שהיה חיוב על המלך להיות לו שני תורות. קשה היה לו לכתוב וכתב לו שני תורות מהו את משנה התורה הזאת ונראה לרמוז בזה דהנה בימים הקדושים שעברו מר"ה עד הו"ר הזמן היא להעלות המלכות שמים שיתגלה מלכותו במהרה על כל העולמות אשר עתה ניצוצי המלכות היא בהעלם מסובב בקליפות. וצריכים אנו לבנות קומות השכינה ולהעלות ניצוצי הקדושה עד שתתעלה המ"ש ויתגלה מלכותו על כל העולמות ובימים האלו הוא הזמן להעלותה שאז הוא היקף השנה. וצריכם אנו להעלותה כמו שהיה בעת הבריאה והנה בזמן היקף השנה אז המשפט והמשפט הוא אם כוונת האדם בלתי לה' לבדו לבנות קומת השכינה או ח"ו להנאתו אך כל איש ישראלי רצונו הוא לעשות רצון יוצרו אלא השאור שבעיסה מעכב לכן המשפט הוא לשפוט את הסט"א למה הן מעכבי' ומונעים את ישראל מלעשות רצון יוצרם לבנות קומת השכינה והנה במשנה תורה נמצאים בה דינין הרבה גם חידושי דינין שלא נמצאו בכל התורה מפני שד' ספרים הם כנגד ד' אותיות הוי' וספר דברים כנגד אדני שהוא מלכות כי דינא דמלכותא דינא והדינין והמשפט היא ביד המלך כמאמר הכתוב משפטיך למלך תן לכן אצל דוד כתיב ויהי דוד עושה משפט וצדקה ויהי דוד בכל דרכיו משכיל וה' עמו כלומר שהוא היה מלך ונאמר משפטיך למלך תן ומגמת דוד היה כל ימיו להביא המלכות אל קו הימין שאפילו השרי אומות יסכימו ג"כ על העלאות המלכות והיה עושה על ידי האתערותא דלתתא צדקה במקום המשפט ונתן מכיסו למי שנתחייב בדין כדי שלא יתרעם ולא יקטרג על המשפט ובזה הביא המלכות אל קו הימין וכל שרי אומות היו כפופים תחת החסדים לכן היה מושל דוד על כל האומות מפני שהיה מכניע שרי האומות שהם יסכימו ג"כ ולא יקטרגו עכנ"י וזהו וה' עמו ודרשו רז"ל שהיה הלכה כמותו בכל מקום היינו שהיה הלכה כמותו בכל העולמות מפני שהיה מכניע לשרי מעלה שהסכימו ג"כ על טיבות ישראל והנה פרי החג היו ע' כנגד ע' אומות בכדי שגם הם יסכימו על טובות ישראל ולא יקטרגו עכנ"י וביום הו"ר אנו עושין ז' הקפות ושונים ספר משנה תורה מפני שבהקפות אנו עושין חומות ומגינים להמלכות וזהו שביום זה החותם שבהקפות אנו עושים חימות שהע' שרים לא יכולו לקרב אל המלכות וכל הקפה כנגד יוד אימות (וחותם אותיות חומת) וביום זה אנו מעלין המלכות להמוחין שאהיה במילוי יודין ובמילוי ההין ובמילוי אלפין עולה בגימ' תנ"ד במנין ח'ו'ת'ם והמילואים בפני עצמם עולים ש'צ'ב' ועם ג' כוללים הן ש'צ'ה כמנין מ'ש'נ'ה שע"י הקפות אנו עושים חומות והוא אותיות חותם כנ"ל וגם ע"י משנה תורה שאנו לומדים בהו"ר בזה אנו מעלים הגבורות לשרשן שיסכימו ג"כ עם החסדים והמלכות מתעלה להמוחין ומקבלת

השפעות טובות עכנ"י ומזה נבוא לביאור כי תבא אל הארץ וגומר ואמרת אשימה עלי מלך ר"ל שתרצה להעלות המלכות אל קו הימין שגם הסט"א יסכימו על טובות ישראל וזהו ככל הגוים אשר סביבותי פי' שמלת "ככל עולה שבעים ור"ל שגם העי"ן שרים אשר הן סביבות המלכות ויונקים ממנה לא יקטרגו ויסכימו ג"כ על טובות ישראל אמר הכתוב שום תשים עליך מלך ור"ל זהו יקר בעיני ה' שתשים מגמתך להעלות המלכות וע"י מה גמר אומר הכתוב והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת רמז ביום הו"ר ע"י משנה תורה וע"י הקפות שהן חותם כנ"ל מתעלה המלכות במוח כנ"ל.

עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפני טמוני חול יראה לבאר הכתוב כי הנה ידוע מאמרם ז"ל ודברנו בו למעלה כי ע' פרי החג היו קריבין נגד שבעים האומות להגין עליהם ואמרנו בו כי הוא מן הצורך להביאם למען יסכימו שרי השבעים אומות בטובת ישראל אחרי כי ידעו אשר כל קיומם בעולם וכל שפע טובם הוא בא בעבור ישראל אמנם לאשר כי הרשעים כים נגרש השקט לא יכלו אנו מקיפים עצמינו בחומות ברזל הוא זכות השבעה רועים האושפיזין עלאין והם ההקפות הנעשין בז' ימי החג וזה נרמז בפסוק הן שמתי חול גבול לים וכר שפי' שהרשעים המשולים לים כמאמר הכתוב והרשעים כים נגרש שם השי"ת גבולם את החול הם ישראל עם קרובו המושלים לחול כאמור והיה מספר ישראל כחול הים וכו' ובהרבה מקומות שלא יוכלו האומות לעבור את גבולם להרע לישראל ותוקף הגבול והחומה הוא זכות השבעה רועים ובהושענא רבה היו קריבין ז' פרים לנגד כללות כל האומות אשר מספרם נחלק לשביעיות גם אנו עושין ז' הקפות יחד ביום זה להכניען הע' שרים שיהיו כולם כבושים תחת יד ישראל ושלא לעבור את גבולם להרע להם ובכל יום מימי החג נעשה בכל יום הקפה אחת להכניע בכל הקפה עשרה שרים כנזכר לעיל ובהושענא רבה נעשה כללות כל הקפות של ז' ימי החג העברו להכניע כל השבעים שרים יחד וזה נרמז בהפסוק עמים הר יקראו ה"ר נוטריקון "הושענא "רבה שבהושענא רבה הם נקראים לשון אסיפה שנאספים ונכללים יחד להיות כבושים לבל יעברו להרע לנו וע"י מה הם נעשין נכנעים אמר הכתוב שם יזבחו זבחי צדק שבני ישראל זובחים זבחים לטובתם ושפע ימים יינקו שהם יונקים שפע טוב והם משולים לים כנזכר והם ע"י זה שפוני טמוני חול שהם נעשין שפין וטמון בחול הוא ישראל לבל יוכלו לצאת מהגבול אכן יהיו נסגרין שם שלא לקטרג על ישראל.

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזריך ואשר חרב גאוותיך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותמו תדרוך יראה לרמוז בזה כי הנה ידוע לחכמי האמת אשר מכוונות הושענא רבה הם לכוין בכל הקפה השם הויה במילוי יודין ואלף שהוא שם ס"ג וג' פעמים ג' יודין ואלף עולה מגן וזו רומז מגן דוד ועי"כ אנו עושין לעצמינו מגן מכל צרינו ומסטינינו וזו ע"י הלולב והערבה שאנו מקיפים בהם ו'ע'ר'ב'ה גימ' ז'ר'ע והם אותיות עזר שעי"כ אנו ממשיכין השפעות טובות וזרע של קיימא ועזר וסעד מן האויבים ומסטינין וזו רומז באמרו אשריך ישראל וכו' עם נושע בה' מגן עזריך ביאורו שאנו עושין ע"י ערבה שהוא גימטריא עזר מחסה ומגן מן המסטינים ואשר חרב גאותך רומז אל הלולב כמאמר הזו"הק שע"י שישראל נצחו בדינין בר"ה תפסין מאני קרבא והם מתגאן עי"ז על האומות ויכחשו אויביך לך ביאורו שהאומות ושריהם מכחישים את ישראל אכן לבסוף ואתה על במותמו תדרוך שתעלו למעלה למעלה.